

(2)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי:²
 לֵאמֹר:³ רַב־לָכֶם סֹב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צִפְנָה:
 וְאֶת־הָעַם צוּ לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אֶחְיִכֶם
 בְּגִי־עֲשׂוֹ הַיְשָׁבִים בְּשַׁעֲרֵי וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנְּשַׁמְרֶתֶם
 מְאֹד:⁵ אֲל־תִּתְגַּדּוּ בָם כִּי לֹא־אַתֶּן לָכֶם מְאָרְצָם
 עַד מִדְרֹךְ כַּף־רִגְלִי כִּי־יִרְשֶׁה לְעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת־
 הָר שַׁעֲרֵי:⁶ אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם
 וְגַם־מִים תִּכְרוּ מֵאֲתֶם בַּכֶּסֶף וּשְׂתִיתֶם:⁷ כִּי יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ בְּרִכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יָדַע לְכַתְּבֶךָ
 אֶת־הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה | אַרְבַּעִים שָׁנָה יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ עִמָּךָ לֹא חִסְרֶת דְּבָר:⁸ וַנְּעַבֵּר מֵאֵת אֶחְיִינוּ
 בְּגִי־עֲשׂוֹ הַיְשָׁבִים בְּשַׁעֲרֵי מִדְרֹךְ הָעֲרֻבָה מֵאִילַת
 וּמַעֲצֵיץ גִּבֹר וַנְּפֹן וַנְּעַבֵּר דְרֹךְ
 מִדְּבַר מוֹאָב:⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב
 וְאֲל־תִּתְגַּדּוּ בָם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אַתֶּן לָךְ מְאָרְצוֹ
 יִרְשֶׁה כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשֶׁה:¹⁰ הָאֲמִיּוֹם
 לְפָנַי יֵשְׁבוּ בָה עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעִנְקָיִם:
¹¹ רְפָאִים יִחְשְׁבוּ אַף־הֵם כְּעִנְקָיִם וְהַמְּאֹבִים יִקְרָאוּ
 לָהֶם אֲמִיּוֹם:¹² וּבְשַׁעֲרֵי יֵשְׁבוּ הַחֲרִיִּם לְפָנַי וּבְנֵי
 עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן
 יְהוָה לָהֶם:¹³ עֲתָה קָמוּ וְעִבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל זָרַד
 וַנְּעַבֵּר אֶת־נַחַל זָרַד:¹⁴ וְהֵימָּיִם אֲשֶׁר־הִלְכְנוּ | מִקְדָּשׁ
 בְּרִנֵּעַ עַד אֲשֶׁר־עִבְרָנוּ אֶת־נַחַל זָרַד שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תֶּם כָּל־הַדּוֹר אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 מִקְרַב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם:¹⁵ וְגַם יַד־
 יְהוָה הִיְתָה בָם לְהַמָּם מִקְרַב הַמַּחְנֶה עַד תָּמָם:
¹⁶ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקְרַב
 הָעַם:¹⁷ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
¹⁸ אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עַר:¹⁹ וְקִרְבַּתְךָ
 מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֲל־תִּצַּרְם וְאֲל־תִּתְגַּדּוּ בָם כִּי לֹא־אַתֶּן
 מְאָרֶץ בְּגִי־עַמּוֹן לָךְ יִרְשֶׁה כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּיהָ
 יִרְשֶׁה:²⁰ אֶרֶץ־רְפָאִים תַּחֲשֵׁב אַף־הוּא רְפָאִים יֵשְׁבוּ־
 בָה לְפָנַי וְהָעַמּוֹנִים יִקְרָאוּ לָהֶם זְמוּזִיּוֹת:²¹ עִם גְּדוֹל
 וְרַב וְרַם כְּעִנְקָיִם וַיִּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירְשֵׁם

ויאמר יהוה אלי
 לאמר רב לכם סוב את ההר הזה פנו לכם צפנה
 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם
 בני עשו הישבים בשערי וייראו מכם ונשמרתם
 מאד אל תתגדו בם כי לא אתן לכם מארצם
 עד מדרך כף רגלי כי ירשה לעשו נתתי את
 הר שערי אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם
 וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם כי יהיה
 אליהי ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתבך
 את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה יהיה
 אליהי עמך לא חסרת דבר ונעבר מאת אחינו
 בני עשו הישבים בשערי מדרך הערובה מאילת
 ומעצין גבר ונפון ונעבר דרך
 מדבר מואב ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
 ואל תתגדו בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
 ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה האמים
 לפני ישובו בה עם גדול ורב ורם כענקים
 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו
 להם אמיים ובשערי ישובו החריים לפני ובני
 עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם
 כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
 יהוה להם עתה קמו ועברו לכם את גזל זרד
 ונעבר את נחל זרד והימים אשר הלכנו מקדש
 ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים
 ושמנה שנה עדתם כל הדור אנשי המלחמה
 מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם וגם יד
 יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם
 והיה כאשר תמו כל אנשי המלחמה למוות מקרב
 העם וידבר יהוה אלי לאמר
 אתה עבר היום את גבול מואב את ער וקרבת
 מול בני עמון אל תצרם ואל תתגדו בם כי לא אתן
 מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתי
 ירשה ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישובו
 בה לפני והעמונים יקראו להם זמוזים עם גדול
 ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם

וישבו תחתם: ²² כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבְנֵי עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים
 בְּשִׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁוּ
 וישבו תחתם עד היום הזה: ²³ וְהָעֵינִים הַיֹּשְׁבִים
 בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה כְּפִתְרִים הַיִּצְאִים מִכְּפֹתֵר
 הַשְּׂמִידִם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם: ²⁴ קוֹמוּ סֵעוּ וְעִבְרוּ אֶת־נַחַל
 אַרְגָּן רְאֵה נִתְּתִי בְיָדְךָ אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־חֻשְׁבּוֹן הָאֲמֹרִי
 וְאֶת־אַרְצוֹ הַחֵל רֵשׁ וְהַתְּגַר בּוֹ מִלְחָמָה: ²⁵ הַיּוֹם הַזֶּה
 אֲחַל תֵּת פַּחַדְךָ וַיִּרְאֶתְךָ עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל־
 הַשְּׂמִים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפְּנֶיךָ:
²⁶ וְאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמֶּדְבָּר קְדֵמוֹת אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ
 חֻשְׁבּוֹן דְּבַרִי שְׁלוֹם לֵאמֹר: ²⁷ אֲעִבְרָה בְּאַרְצְךָ בְּדֶרֶךְ
 בְּדֶרֶךְ אֶלֶף לֹא אֶסּוּר יְמִין וּשְׂמֹאלוֹ: ²⁸ אֲכַל בַּכֶּסֶף
 תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֲכַלְתִּי וּמִים בַּכֶּסֶף תִּתֶּן־לִי וְשִׁתִּיתִי רַק
 אֲעִבְרָה בְּרַגְלִי: ²⁹ כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ־לִי בְנֵי עִשׂוֹ הַיֹּשְׁבִים
 בְּשִׁעִיר וְהַמּוֹאָבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעַר עַד אֲשֶׁר־אָעִבֵר
 אֶת־הַיְרֵדָן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ:
³⁰ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֻשְׁבּוֹן הָעִבְרָנוּ בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־רוּחוֹ וְאִמְץ אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוּ
 בְיָדְךָ כִּיּוֹם הַזֶּה:

וישבו תחתם כאשר עשה לבני עשו הישבים
 בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם
 וישבו תחתם עד היום הזה והעוים הישבים
 בחצרים עד עזזה כפתרים היצאים מכפתר
 השמידים וישבו תחתם קומו סעו ועברו את נחל
 ארגן ראה נתתי בידך את סיוון מלך חושבון האמרי
 ואת ארצו הנחל רש והתגר בו מלחמה היום הזה
 אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל
 השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך:
 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיוון מלך
 חושבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך
 בדרך אלף לא אסור ימין ושמאל: אכל בכסף
 תשבירני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק
 אעברה ברגלי: כאשר עשו לי בני עשו הישבים
 בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו
 ולא אבה סיוון מלך חושבון העברנו בו כי הקשה
 יהוה אליך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו
 בידך כיום הזה